

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені М.П. ДРАГОМАНОВА

Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису

УДК: 378.147:784-048.23)

СЮЙ ВЕЙВЕЙ

**МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ
СТАБІЛЬНОСТІ МАГІСТРАНТІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У
ПРОЦЕСІ ВОКАЛЬНОГО НАВЧАННЯ**
014 – Середня освіта (музичне мистецтво)

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей,
результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Сюй Вейвей

Науковий керівник – Хоружа Олена Вікторівна, кандидат педагогічних наук,
доцент

Київ – 2021

АНОТАЦІЯ

Сюй Вейвей. Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 014 Середня освіта (Музичне мистецтво). – Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ, 2021.

Зміст анотації

У дисертаційній роботі представлено науково-теоретичне обґрунтування та розроблення науково-теоретичних основ формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, її сутності та змісту, а також практичні результати дослідно-експериментальної роботи, які засвідчують ефективність запропонованих шляхів вирішення цієї актуальної проблеми мистецького навчання. Практичне розв'язання означеної проблеми реалізовано шляхом упровадження розробленої поетапної методики як динамічного засобу якісної позитивної особистісно-фахової трансформації здатності магістрантів музичного мистецтва до професійно-стабільного прилюдного виконання вокальних творів. Розкрито педагогічний потенціал вокального навчання, яке володіє ефективним інструментарієм формування виконавської стабільності студентів-магістрантів.

Визначено, що, оскільки для магістрантів, які обрали вокальний напрямок навчання у магістратурі, існуючі заходи щодо підвищення якості вокально-виконавської діяльності є недостатньо ефективними і неконсолідованими, вельми важливим є цілеспрямоване створення методики, яка дозволила б безпосередньо у процесі вокального навчання озброїти майбутніх педагогів музичного мистецтва уміннями стабільного виконання музичних творів у

стресових ситуаціях сценічних виступів. Відсутність такої методики, недостатня науково-теоретична відрефлексованість методичних основ та орієнтирів формування стабільності вокального виконавства спричинили до суперечності між перманентно стійкою тенденцією щодо прагнення магістрантів музичного мистецтва до підвищення рівня власного вокального виконавства і відсутністю відповідної методичної стратегії у галузі вокального навчання.

Мета дослідження визначена як теоретичне обґрунтування, розроблення, упровадження та експериментальна перевірка методичних засад формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Під час дослідження науково-теоретичних основ виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, у контексті семантичного аналізу досліджуваного феномену було розглянуто зміст понять «музичне виконавство» і «стабільність». В результаті цього розгляду розроблено авторське уточнення поняття музично-виконавської діяльності в якості одного з різновидів музичної діяльності, що являє собою творчий процес оприлюднення результатів попередньої навчально-репетиційної роботи, який ставить на меті особистісне тлумачення і донесення до слухача виконавцем ідейно-образного змісту музичного твору на основі залучення і розкриття художньо-зображального потенціалу засобів музичної виразності. Під час аналізу поняття «стабільність» встановлено, що стабільним є таке вокальне виконавство, під час якого студент демонструє інтерпретаційний результат, який демонстрував тривалий термін під час попередніх занять та репетицій. Доведено, що саме *психологічна* стабільність особистості вокаліста-виконавця є одним із найважливіших чинників успішного оприлюднення результатів попередньої навчальної вокальної діяльності, забезпечуючи належну якість

втілення на сцені художнього образу вокального твору. Визначено й охарактеризовано стабільний і нестабільний типи виконавської поведінки вокаліста, які різняться передбачуваністю й непередбачуваністю поведінкової моделі, а також рівнем психологічної завадостійкості щодо появи стресорів. Зазначено про інтегративний характер виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, базований на взаємодії особистісних здібностей, психологічних рис і особливостей і обумовлений сукупністю як зовнішніх, так і внутрішніх факторів.

На основі застосування особистісно-орієнтованого, діяльнісного та компетентнісного методологічних підходів визначено специфічні властивості формування досліджуваного феномену. Залучення особистісно-орієнтованого підходу окреслює специфіку цього процесу з позицій віднайдення для кожної особистості магістранта власного балансу у взаємодії раціональної й емоційної сфер під час вокального виконавства, представлених за допомогою коефіцієнтів інтелектуальної (IQ) та емоційної (EQ) розвиненості особистості і спрямованих на усвідомлене формування здатності до стабільного втілення інтерпретаційного концепту вокальних творів. Контекст діяльнісного підходу як важливого чинника невідривності формування досліджуваного феномену від практичної музично-виконавської діяльності дозволяє окреслити *специфіку* формування виконавської стабільності студентів-магістрантів у контексті її опори на характерні особливості як сценічно-концертної музично-виконавської діяльності, так і музично-виконавської діяльності, що є невід'ємною частиною уроків музичного мистецтва, занять з мистецьких дисциплін тощо. Залучення діяльнісного підходу уможливорює конкретизацію специфіки процесу формування виконавської стабільності майбутнього вчителя музики в якості складного безперервного процесу постановки та розв'язання стратегічних та тактичних проблем вокального навчання,

пов'язаних із здатністю студентів до стабільного донесення інтерпретаційного концепту вокального твору до слухацької аудиторії рід час його прилюдного виконання. Специфіка виконавської стабільності як важливого чинника професійної компетентності майбутнього педагога-музиканта у вимірах компетентнісного підходу базується на прямій залежності рівня його професійної компетентності, яка інтегрує обов'язкову здатність до високоякісного музичного виконавства, від рівня сформованості досліджуваного феномену.

Проведений аналіз науково-теоретичних основ виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання уможливив розроблення й формулювання авторського уточнення сутності поняття «виконавська стабільність магістрантів музичного мистецтва як набутої інтегральної якості особистості, що визначається здатністю до перманентного відтворення результатів попередньої музичної навчальної діяльності в емоціогенних умовах її оприлюднення щодо повноцінного донесення інтерпретаційного концепту музичних творів до слухацької аудиторії. Визначено також педагогічний потенціал вокального навчання для формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, який полягає у сукупних можливостях навчальних курсів вокальної підготовки щодо розроблення стратегії й тактики успішного вокального виконавства студентів-магістрантів на основі організації систематичних заходів, пов'язаних із прилюдним виконанням вокальних творів, ретельного вивчення психологічного портрету кожного із студентів, пріоритетності інтерпретаційної діяльності під час опрацювання вокально-педагогічного репертуару й повноцінного забезпечення гігієни, профілактики й охорони співацького голосу.

Для дослідження компонентної структури виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва було обрано й застосовано холістський підхід, який уможливив цілісність формування цього феномену з урахуванням збереження цілісності потребово-цільової мотиваційної сфери особистості щодо повноцінного втілення під час прилюдних виступів результатів процесу вокального навчання у відповідності до психолого-фізіологічного, творчо-емоційного портрету. Розроблення структурних компонентів досліджуваного феномену спиралося на такі основні характеристики холістського підходу: осмислення особистості магістрантів музичного мистецтва як довершеного зразка цілісності психолого-фізіологічних чинників, якісних особистісних і фахових характеристик і здатностей; еволюція феномену виконавської стабільності як поступова позитивно-якісна зміна компонентних складових, що має тенденцію до ускладнення й удосконалення; емерджентність як «стрибкова» поява нової якості виконавської стабільності; креативність під час створення інтерпретаційної концепції; детермінізм як фундамент прогресивного інтелектуально-творчого розвитку особистості магістранта під час формування виконавської стабільності; самоць досліджуваного феномену як головний фактор-синонім цілісності, що відповідає за інтеграційний аспект взаємодії складових і керує їх взаємовідношенням із цілісністю. У процесі дослідження компонентної структури виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва було здійснено ряд наукових уточнень, серед яких: *вольова активність*, що, мобілізуючи вольові зусилля, супроводжується вивільненням додаткової психологічної енергетики, її інтенсифікацією щодо максимальної психологічної зосередженості на інтерпретаційній концепції вокального твору шляхом тривалої концентрації довільної уваги на усіх деталях реалізації цієї концепції безпосередньо під час прилюдного виступу, а також щодо максимальної психологічної сконцентрованості на якісній

підготовці концертної програми; *інтерпретація* вокального твору як основа діалогічно-комунікативного процесу, що відбувається між вокалістом-виконавцем і аудиторією під час прилюдного виступу, коли вокаліст-виконавець виявляє своє бачення творчого задуму композитора, реалізує по-своєму його художні замисли й тлумачить застосовані автором засоби музичної виразності з метою створення оригінального, нестереотипного й унікального продукту вокально-виконавської діяльності; *самооцінювання* під час концертного виступу як реактивне мисленнєво-операційне судження виконавця про міру відповідності продукту власної музично-виконавської діяльності еталонному зразку цієї діяльності на всіх її етапах; *самокорекція* як здатність до свідомого миттєвого виправлення будь-яких недоліків музичного виконавства як безпосередньо під час тривання цього процесу, так і після його аналітичного опрацювання, з метою повноцінного відтворення інтерпретаційної концепції, прийнятої за еталонний взірець.

На основі застосування холістського підходу було розроблено й визначено компонентну структуру виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва в якості органічно-цілісної динамічної системи, що є результатом творчо-еволюційного формування взаємопов'язаних і взаємовпливаючих складових: мобілізаційно-спрямовуючого, цілісно-інтерпретаційного і контрольного-саморегуляційного компонентів, а також регуляторної дії таких функцій, як функція цілепокладання, гедоністична функція, функція постановки й послідовного вирішення художньо-творчих, вокально-технічних, комунікативно-іміджевих завдань щодо втілення й трансляції цілісної інтерпретаційної концепції вокального твору і функція аналітично-рефлексивного осмислення власних дій під час концертного виступу. У відповідності до визначеної компонентної структури виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва було розроблено й

сформульовано критерії та показники сформованості її складових. Критерієм сформованості мобілізаційно-спрямовуючого компоненту визначено міру готовності магістрантів музичного мистецтва до провадження стабільної високоякісної музично-виконавської діяльності. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв емоційно-потребового спонукання щодо максимальної психологічної сконцентрованості на якісній підготовці концертної програми; наявність вольової активності щодо концентрації довільної уваги під час прилюдного виступу. Критерієм сформованості цілісно-інтерпретаційного компоненту доцільно визначено ступінь підготовленості вокально-педагогічного репертуару для прилюдного виступу. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв здатності до створення креативної цілісної інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару; вияв здатності до застосування вокально-технічних умінь як до інструментарію щодо повноцінної передачі слухачам інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару; вияв здатності до іміджево-сценічного втілення інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару. Критерієм сформованості контрольно-саморегуляційного компоненту визначено міру сформованості самоконтролю магістрантів музичного мистецтва. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв здатності до самооцінювання перебігу власної вокально-виконавської діяльності; вияв здатності до самокорекції перебігу власної вокально-виконавської діяльності.

Сформульовано опорні принципи організації вокального навчання для цілеспрямованого формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, серед яких: принцип послідовності, систематичності і неперервності провадження виконавської діяльності, який реалізується шляхом привнесення елементів вокального виконавства у зміст курсів

вокального навчання; принцип наскрізності провадження магістрантами музичного мистецтва вокально-виконавської діяльності; принцип стратегічного планування просвітницької вокально-виконавської діяльності та вокально-виконавської діяльності музично-змагального характеру, який реалізується шляхом розроблення й упровадження комплексу вокально-виконавських заходів, націлених на максимальне залучення магістрантів музичного мистецтва до практики вокального виконавства.

Розроблено методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, а також педагогічні умови ефективного упровадження означених засад. До конкретизованих методичних засад належать: систематичне використання сукупності різноманітних форм практичної вокально-виконавської діяльності в якості інструментарію для формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання; багаторівневу організацію цілеспрямованих заходів контролю вокально-виконавських знань, умінь і навиків, що уможливають послідовну перевірку динаміки формування виконавської стабільності на різних етапах вокального навчання магістрантів музичного мистецтва; організацію процесу вокального навчання із систематичним застосуванням цільових тренінгів, спрямованих на підвищення рівня стабільності вокального виконавства. Упровадження визначених методичних засад формування виконавської стабільності магістрів музичного мистецтва реалізується на базі актуалізації відповідних педагогічних умов, серед яких: педагогічне стимулювання накопичення магістрантами музичного мистецтва достатнього багажу позитивного досвіду вокального виконавства, що відповідає високому рівню сформованості готовності до успішного, компетентного й фахового провадження вокально-виконавської діяльності; педагогічне забезпечення фундаменталізації знань у

галузі вокальної педагогіки та виконавства відповідно до історико-мистецтвознавчої, теоретично-аналітичної, виразально-технічної, іміджево-сценічної, конструктивно-синтезуючої і репетиційно-практичної сфер інтерпретаційного опрацювання вокальних творів з метою сприяння розвитку вокально-виконавського мислення; інтеграція різних груп педагогічного інструментарію щодо формування виконавської стабільності магістрів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Згідно до обґрунтованих принципів, методичних засад та педагогічних умов розроблено, упроваджено та експериментально перевірено методику формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, яка інтегрувала адаптивно-цільову, пізнавально-творчу та рефлексивну фази, для кожної з яких було розроблено спеціальний методичний інструментарій. Обґрунтованість визначених методичних засад та сприятливих педагогічних умов їх упровадження, а також ефективність розробленого педагогічного інструментарію підтверджена результатами компаративного аналізу статистичних даних, отриманих під час констатувального, контрольного та формувального експериментів, які продемонстрували впевнену позитивну динаміку зростання показників сформованості досліджуваного феномену в експериментальних групах.

Ключові слова: виконавська стабільність, магістрант музичного мистецтва, вокальне навчання, музично-виконавська діяльність, інтерпретаційний концепт, холізм, стресори, самоконтроль, саморегуляція, вокально-виконавський досвід, форми, методи вокально-виконавської діяльності.

ABSTRACT

Xu Weiwei. Methodological bases of formation of performance stability of master students of musical art in the process of vocal training. – Qualifying scientific work on the rights of manuscript.

Thesis for Doctor of Philosophy degree in specialty 014 Secondary education (Musical art). – M. P. Dragomanov National Pedagogical University, Kiev, 2021.

The contents of the abstract

The thesis presents a scientific-theoretical substantiation and development of scientific-theoretical foundations for the formation of performance stability of master students of musical art in the process of vocal training, its essence and content, as well as practical results of the experimental work, which confirm the effectiveness of the proposed ways of solving this urgent problem of art education. The practical solution to this problem has been implemented through implementation of the developed step-by-step method as a dynamic means of qualitative positive personal and professional transformation of a master's ability to perform vocal pieces of music in a professional and stable public performance. The pedagogical potential of vocal training which possesses effective tools of formation of performance stability of undergraduates has been disclosed.

It has been determined that since the existing measures of improving the quality of vocal performance are not effective and unconsolidated for undergraduates who chose a vocal training direction in Master's program, it is very important to purposefully create the methodology, which would enable future music teachers to equip skills of stable performance of musical compositions in stressful situations of stage performances directly in the process of vocal training. Lack of such methodology, insufficient scientific-theoretical reflection of methodological foundations and guidelines for formation of vocal performance stability resulted in

contradiction between the permanently stable tendency of aspiration of music art graduates to improve their own vocal performance level and lack of appropriate methodological strategy in the field of vocal training.

The aim of the study is defined as a theoretical justification, development, implementation and experimental testing of methodological foundations for the formation of performance stability of music art masters in the process of vocal training.

In the course of research of scientific-theoretical foundations of performance stability of master students of musical art in the context of semantic analysis of the studied phenomenon the content of the concepts "musical performance" and "stability" has been considered. As a result of this consideration author's clarification of the concept of musical performance as one of the varieties of musical activity, which is a creative process of disclosure of the results of previous training and rehearsal work and aims at personal interpretation and communication to the listener performer ideologically-shaped content of musical work on the basis of involvement and disclosure of art and imaginative potential of musical expression. During the analysis of the concept "stability" it has been established that the stable vocal performance is the vocal performance, during which the student shows the interpretational result, which was demonstrated for a long time during the previous lessons and rehearsals. It has been proved, that the psychological stability of a vocalist-performer personality is one of the most important factors of a successful outcome of the previous training vocal activity, providing an appropriate quality of an embodiment of an artistic image of a vocal work on stage. Stable and unstable types of the vocalist's performing behaviour which are differed by predictability and unpredictability of behavioural model as well as the level of psychological stability during the stresses appearance are determined and characterised. The integrative character of the performing stability of master students of musical art based on

interaction of personal abilities, psychological features and peculiarities and caused by the set of both external and internal factors is marked.

Based on the application of personality-oriented, activity and competence-based methodological approaches, the specific properties of the formation of the phenomenon under study are identified. Involvement of the person-oriented approach defines the specificity of this process from the position of finding for each graduate's personality its own balance in the interaction of rational and emotional spheres of vocal performance, represented by the intellectual (IQ) and emotional (EQ) development of personality and aimed at conscious formation of the ability to consistently implement the interpretive concept of vocal works. The context of the activity approach as an important factor of the irreducibility of the phenomenon under study and the practical music performing activity allows us to determine the specificity of the formation of the performing stability of undergraduate students in the context of its reliance on the characteristic features of both stage and concert music performing activity, which is an integral part of the music art lessons. Involvement of the activity approach allows specifying the specificity of the process of performing stability formation of the future music teacher as a complex continuous process of setting and solving strategic and tactical problems of vocal training, related to the students' ability of stable delivery of the interpretative concept of a vocal work to the audience of listeners during its public performance. The specificity of performance stability as an important factor of professional competence of a future music teacher in the competency-based approach dimensions is based on the direct dependence of his professional competence level, which integrates the mandatory ability for high-quality musical performance, on the level of formation of the studied phenomenon.

The analysis of scientific-theoretical foundations of the performance stability of master's students of musical art in the process of vocal training has been carried

out. The results of this analysis allowed the author to formulate the essence of the concept of "the performing stability of the master's students of musical art" as an acquired integral quality of a personality, which is determined by the ability to permanently reproduce the results of previous musical training activities under emotionally charged conditions of their exposure in order to fully convey the interpretive concept of the musical works to the audience of listeners. The pedagogical potential of vocal training for the formation of performance stability of master musicians has been determined. This potential lies in the cumulative ability of vocal training courses to develop strategies and tactics for successful vocal performance of undergraduates based on the organization of systematic activities related to the public performance of vocal works, a thorough study of the psychological portrait of each student, the priority of interpretive activity in working on the vocal repertoire and fully ensuring the health, prevention and protection of the singing voice.

The holistic approach was chosen and applied to investigate the component structure of performance stability of master's students of musical art. This approach ensured the integrity of formation of this phenomenon taking into account the integrity of the needs-purpose motivational sphere of a personality aimed at full-fledged embodiment during public performances of the results of the vocal training process in accordance with the psychological and physiological, creative and emotional portrait.

The development of the structural components of the phenomenon under study was based on the main characteristics of the holistic approach, which include: comprehension of the personality of master musicians as a perfect sample of the integrity of psychological and physiological factors, qualitative personal and professional characteristics and abilities; evolution of the phenomenon of performance stability as a gradual positive-quality change of the component

components, which tends to become more complex and refined; emergentism as a 'leap' during the emergence of a new quality of performance stability; creativity in the creation of an interpretive concept; determinism as the foundation of progressive intellectual and creative development of a master student's personality in the formation of performance stability; self of the phenomenon under study as the main factor-synonym of integrity, responsible for the integrative aspect of the interaction of the components and guiding their relationship with integrity.

In the process of research of the component structure of performance stability of the master's degree students of musical art a number of scientific clarifications were carried out, including: volitional activity, which, by mobilizing volitional effort, is accompanied by the release of additional psychological energy, its intensification in order to maximize psychological concentration on the interpretive concept of the vocal work by prolonged concentration of voluntary attention to all details of the implementation of this concept directly during the public performance, as well as on maximum psychological concentration on the quality preparation of the concert program; interpretation of a vocal work as the basis of a dialogue-communicative process occurring between the vocalist-performer and the audience during a public performance, when the vocalist-performer shows his/her vision of the composer's creative concept, realises his/her artistic intentions in his/her own way and interprets the means of musical expression applied by the author with the aim of creating an original, non-stereotyped and unique product of vocal-performance activity; self-evaluation during a concert performance as a reactive thought-operational judgment of the performer on the degree of conformity of the product of his own musical-performing activity with the reference sample of this activity at all its stages; self-correction as the ability to consciously correct the shortcomings of musical performance both directly in the process and after its

analysis in order to fully reproduce the interpretive concept adopted as a reference model.

Based on the application of the holistic approach, the component structure of the performance stability of master students of musical art has been developed and defined as an organic and holistic dynamic system. This system is the result of creative-evolutionary formation of interconnected and mutually influential components: mobilization-directing, holistic-interpretation and controlling-self-regulation components, as well as regulatory actions of 4 functions. These functions are: goal-setting function; hedonic function; function of setting and consistently solving artistic, vocal-technical, communicative-image tasks of embodying and broadcasting a complete interpretative concept of a vocal work; the function of analytical-reflexive reflection on one's own actions during a concert performance.

In accordance with the component structure of the performance stability of master students of musical art, criteria and indicators of the formation of its components have been developed and formulated. The criterion of mobilization-directing component formation is defined as a measure of readiness of the master students of musical art for stable high-quality musical-performing activity. The indicators of formation of this component are defined: manifestation of the emotionally-demanding motivation for the maximum psychological concentration on the qualitative preparation of the concert program; presence of volitional activity aimed at concentration of voluntary attention during the public performance.

The degree of preparedness of the vocal-pedagogical repertoire for public performance is defined as the criterion of the holistic-interpretation component. The indicators of the formation of this component are defined: manifestation of the ability to create a creative holistic interpretive concept of samples of vocal-pedagogical repertoire; manifestation of the ability to apply vocal-technical skills as a tool for full-fledged translation of the interpretative concept of the samples of

vocal-pedagogical repertoire to the listeners; manifestation of the ability to image-stage implementation of the interpretative concept of the samples of vocal-pedagogical repertoire.

The criterion of formation of the control and self-regulation component is determined by the measure of formation of self-control of master students of musical art. The indicators of formation of this component are defined: manifestation of the ability to self-assess own vocal and performing activity; the manifestation of the ability to self-correct own vocal and performing activity. The authors formulate the basic principles of vocal training organization for purposeful formation of performance stability of master students of musical art, including: the principle of consistency, systematicity and continuity of performing activity, which is implemented by introducing the elements of vocal performance into the content of vocal training courses; principle of transversal conduct of vocal and performing activities by the masters of music art; the principle of strategic planning of educational vocal-performance activity and vocal-performance activity of musical and competitive nature, which is implemented through development and implementation of a set of vocal-performance activities, aimed at maximizing the involvement of Master of Music students in the practice of vocal performance.

The methodological foundations for the formation of performance stability of master students of musical art in the process of vocal training, as well as the pedagogical conditions for the effective implementation of these principles have been developed. The specified methodological foundations include: systematic use of the totality of various forms of practical vocal-performance activity as a tool to form the performance stability of music art masters in the process of vocal training; multilevel organization of purposeful control measures of vocal-performance knowledge, abilities and skills, allowing consistent verification of the performing stability development dynamics at different stages of music training of Master of

Music students; organization of the vocal training process with systematic use of targeted training aimed at improving the stability of vocal performance. Implementation of certain methodological foundations for building up the performance stability of Master's students is based on actualization of appropriate pedagogical conditions, including: pedagogical stimulation of accumulation of sufficient baggage of positive experience in vocal performance by master musicians, which corresponds to a high level of readiness for successful, competent and professional conduct of vocal-performing activity; pedagogical support for fundamentalisation of knowledge in the field of vocal pedagogy and performance in accordance with the historical-artistic, theoretical-analytical, expressive-technical, image-stage, constructive-synthesising and rehearsal-practical areas of the vocal work interpretation in order to facilitate the development of vocal-performance thinking; integration of different groups of pedagogical tools for formation of performance stability of music art masters in the process of vocal training.

According to the theoretically grounded principles, methodological foundations and pedagogical conditions the methodology of formation of performance stability of music art masters in the process of vocal training has been developed, implemented and experimentally tested. This method integrates the adaptive-purpose, cognitive-creative and reflective phases. A special methodological toolkit was developed for each of these phases. The methodological expediency of the developed methodological foundations and pedagogical conditions of their implementation, as well as the effectiveness of the pedagogical tools in all phases of the implemented methodology have been confirmed by the results of comparative analysis of statistical data obtained during the conducting, control and forming experiments. These data demonstrated a confident positive dynamics of growth of indicators of formation of the studied phenomenon in the experimental groups. This demonstrates the effectiveness of the methodology of

formation of performance stability of music art masters in the process of vocal training and appropriateness of its extrapolation.

Key words: performing stability, master of musical art, vocal training, musical performing activity, interpretive concept, holism, stressors, self-control, self-regulation, vocal-performing experience, forms, methods of vocal-performing activity.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Сюй Вейвей. Виконавська стабільність майбутнього вчителя музики: сутність і характерні особливості. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія та методика мистецької освіти. Випуск 25 (30). Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. С. 51-54.

2. Сюй Вейвей. Виконавська стабільність як чинник формування вокальної компетентності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін у процесі вокального навчання. Наукові записки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія та методика мистецької освіти. Випуск 144. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. С. 198-204.

3. Сюй Вейвей. Структура виконавської стабільності майбутніх учителів музичного мистецтва: зміст і компонентні складові. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2020. № 8 (102), С. 477-484.

Статті у зарубіжних наукових виданнях

1. Сюй Вейвей. Педагогічні умови реалізації методичних засад формування виконавської стійкості майстрів музики у процесі вокальної підготовки. Франкфурт. Парадигма знань, 2021, №4 (48). ТОВ «ТК Меганом». С. 136-155. DOI: 10.26886/ 2520-7474 .4 (48) 2021.9.

Опубліковані праці апробаційного характеру

1. Сюй Вейвей. Холістський підхід як основа формування виконавської стабільності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін у процесі вокального навчання. Сучасна мистецька освіта: матеріали IV науково-

практичних читань пам'яті академіка Анатолія Авдієвського. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2020. С. 132-134.

2. Xu Weiwei. Genre and stylistic approach as an instrument of a vocal training of the future music teachers. Valorificarea strategiilor inovationale de dezvoltare. FC 2; 2018 ; Bălți.136-139.